

شکست استراتژی بحران سازی اسرائیل در کنار مرزهای ایران

well/خبرگزاری آران

خبرگزاری آران/سرویس آذربایجان

دو کشور جمهوری آذربایجان و ترکمنستان بدلیل دارا بودن ذخایر انرژی و موقعیت ژئوپلیتیکی و همسایگی با ایران از نقشی قابل توجهی برای رژیم صهیونیستی برخوردار است و تل آویو همواره درصدد گسترش همکاری با کشورهای نامبرده و تحت فشار قرار دادن تهران از سوی آنان است.

به گزارش آران نیوز به نقل از فارس ، در سیاست خارجی رژیم صهیونیستی در رابطه با کشورهای شوروی سابق، به آذربایجان و ترکمنستان توجه زیادی می شود. این توجه تنها به وجود ذخایر بالای انرژی در این 2 کشور محدود نبوده بلکه به موقعیت خاص جغرافیایی آذربایجان و ترکمنستان نیز برمی گردد که همسایگی با جمهوری اسلامی ایران از مهمترین شاخص های آن به شمار می رود. برخلاف تلاش های نسبتا موفقیت آمیز سال های اخیر رژیم صهیونیستی در جهت گسترش همکاری با آذربایجان، اقدامات این رژیم برای برقراری ارتباط نزدیک اقتصادی، نظامی و امنیتی با ترکمنستان نتوانسته است به نتایج مورد انتظار تل آویو دست یابد.

در حدود 2 ماه پیش به دلایلی که برای رسانه ها نامعلوم ماند، عشق آباد از انعقاد قرارداد 300 میلیون دلاری با یکی از شرکت های رژیم صهیونیستی برای تولید یک دستگاه ماهواره منصرف شد. بنا به اطلاعات موجود، ترکمنستان نسبت به خرید این نوع ماهواره که می توانست کاربرد نظامی و غیرنظامی داشته باشد، علاقمندی زیادی نشان داده ولی باز هم چندین دور مذاکرات طرفین نتوانسته است به نتیجه برسد.

این هم در حالی است که به ادعای رسانه های رژیم صهیونیستی، عشق آباد و تل آویو برخلاف سایر کشورهای شوروی سابق، مذاکرات خود را به طور مستقیم و بدون شرکت های میانجی دنبال کرده اند.

به نتیجه مطلوب دست نیافتن مذاکرات مربوط به ساخت و فروش ماهواره یادشده، برای رژیم صهیونیستی بیشتر از آن نظر تاسف آور است که تلاش های سال های اخیر آن برای افتتاح سفارت در عشق آباد نیز با ناکامی مواجه شده است.

در 3 سال پیش رسانه های یهودی از احتمال افتتاح قریب الوقوع سفارت این رژیم در همسایگی ایران خبر داده و آن را نه تنها دست آورد بزرگ دیپلماتیک تل آویو در منطقه آسیای مرکزی می دانستند بلکه به نحوی پیام هشداردهنده برای تهران نیز تلقی می کردند.

اهداف حضور رژیم صهیونیستی در منطقه

در ماه آوریل سال 2009 در پی مذاکرات وزیر امور خارجه رژیم صهیونیستی با مقامات عالی ترکمنستان، تل آویو اعلام کرده بود که در آینده نزدیک اقدام به افتتاح سفارت خود در عشق آباد خواهد کرد. در حقیقت چند هفته بعد از پخش این خبر، "روون دانیل" افسر بلند پایه سابق سازمان جاسوسی موساد به عنوان اولین سفیر ثابت این رژیم در ترکمنستان معرفی شد. برخلاف خوشبینی های تل آویو در رابطه با موافقت سریع عشق آباد با نامزدی وی، این امر اتفاق نیفتاد و با گذشت چند ماه طرف ترکمنی تعلق دانیل به موساد را دلیل اصلی پاسخ منفی خود عنوان کرد.

دانیل که در گذشته مسئولیت نمایندگی سازمان موساد در در روسیه را بر عهده داشت، در سال 1996 هنگام اجرای عملیات جاسوسی در مسکو (تحویل گرفتن تصاویر محرمانه ماهواره ای) بازداشت و متعاقبا به عنوان "عصر نامطلوب" از روسیه اخراج شده بود.

البته برخی از رسانه های رژیم صهیونیستی مخالفت دولت ترکمنستان نامزدی دانیل را به "ناراحتی مسکو از این انتصاب" مربوط می دانستند که چندان واقعی به نظر نمی رسد، چرا که در ماه اگوست سال 2011 این افسر سابق موساد در اوکراین که کشوری به مراتب نزدیک تر به روسیه می باشد به عنوان سفیر رژیم صهیونیستی شروع به فعالیت کرد کرد.

دیگر اینکه طی سال های اخیر روابط میان عشق آباد و مسکو در برخی از عرصه ها و به خصوص انرژی با پیچیدگی های رو به رو بوده و ترکمنستان تلاش کرده است تا در زمینه های مختلف سیاسی، اقتصادی و امنیتی سیاست های مستقل از مسکو را دنبال کند.

با این حال انتصاب افسر بلندپایه سابق سازمان جاسوسی رژیم صهیونیستی به عنوان سفیر در ترکمنستان بازگوکننده نگاه صرفا امنیتی تل آویو به حضور و همکاری با این کشور بوده که عشق آباد نمی توانست نسبت به آن بی تفاوت باشد.

ناکامی برنامه های وزیر امور خارجه رژیم صهیونیستی در منطقه

با رسیدن "اویگدور لیبرمن" در ماه مارس سال 2009 به کرسی وزارت امور خارجه رژیم صهیونیستی، تقویت همکاری با کشورهای مسلمان آسیای مرکزی و قفقاز از اولویت های مهم تل آویو در رابطه با جمهوری های شوروی سابق اعلام شد.

مسلم رژیم صهیونیستی روی آن حساب باز کرده بود که با تحکیم روابط با آذربایجان و کشورهای آسیای مرکزی از یک سو بتواند مانع تقویت گروه های اسلامی در این کشورها شود و از سوی دیگر دولت های این کشورها را متقاعد به فاصله گرفتن از جمهوری اسلامی ایران به عنوان مهمترین مخاطره برای بقای این رژیم بکند.

به این منظور نهادهای سیاسی و امنیتی رژیم صهیونیستی ایجاد کانون های ضد ایرانی در کشورهای مسلمان شوروی سابق و به خصوص در کشورهای همسایه ایران را یکی از اهداف راهبردی خود ترسیم کردند که وجود سفارت خانه ها در این کشورها می توانست زمینه های مناسب برای انجام این نوع فعالیت ها را فراهم کند.

البته رژیم صهیونیستی تا حد زیادی در آذربایجان به این اهداف خود دست یافت ولی در مورد کشورهای آسیای مرکزی موفقیت چندانی نداشت. به خصوص در همان موقع، برخی از کارشناسان امور منطقه انتصاب افسر سابق سازمان جاسوسی به عنوان سفیر این رژیم در ترکمنستان را به تلاش های تل آویو برای تشدید فعالیت های ضد ایرانی در آسیای مرکزی و ایجاد اختلاف میان عشق آباد و تهران ارزیابی کرده بودند.

اما نگاه امنیتی رژیم صهیونیستی به همکاری با کشورهای آسیای مرکزی حتی پس از عدم پذیرش نامزدی دانیل نیز ادامه یافت و در اگوست سال 2010 تل آویو "هایم کورن" را که گفته می شد "دیپلمات و خاورشناس حرفه ای می باشد"، به عنوان سفیر جدید این رژیم در ترکمنستان معرفی کرد.

این بار نیز موافقت سریع عشق آباد با این انتصاب حاصل نگردید و همانند مورد اول، تعلق کورن به نهادهای اطلاعاتی رژیم صهیونیستی (3 سال فعالیت رسمی در دانشکده نظامی امنیت ملی این رژیم) مانع پذیرش وی از سوی دولت ترکمنستان شد.

ناکامی سیاست های لیبرمن زمانی بیشتر آشکار شد که نمایندگان وزارت امور خارجه ترکمنستان در پاسخ به ناراحتی تل آویو از رد نامزدی دانیل و کورن، با بیان اینکه "کارمندان نهادهای جاسوسی نمی توانند سابق و یا کنونی باشند"، خواستار معرفی سفیری از سوی رژیم صهیونیستی شدند که به فکر روابط 2 جانبه باشد، نه انجام فعالیت های اطلاعاتی مربوط به ترکمنستان و همسایه های آن.

ظاهرا سخت بودن تغییر نگاه امنیتی به همکاری خود با کشورهای آسیای مرکزی و به خصوص با ترکمنستان به عنوان نزدیک ترین کشور همسایه ایران، مانع انتخاب و انتصاب نامزد جدید به عنوان

سفیر رژیم صهیونیستی در عشق آباد شده است.

همکاری با رژیم صهیونیستی همراه با بدنامی است

در چند سال پیش مقامات رژیم صهیونیستی به دلیل حضور تعدادی از سازمان ها و شرکت های خود در برخی از کشورهای آسیای مرکزی و همچنین انجام سفرهای رسمی 2 جانبه به منطقه و به خصوص به قزاقستان و شرکت در چند کنگره رهبران ادیان جهانی در این کشور، تصور می کردند که مسیر برای اعمال نفوذ کاملا هموار شده است، بی خبر از آن که با احساس جدیت وضع و ناراحتی مردم از تصمیمات مخالف با اعتقادات و باورهای دینی شان، دولت های خودکامه منطقه به منظور حفظ بقای خود، می توانند به راحتی از روابط نزدیک با رژیم صهیونیستی فرار کنند که این امر طی یکی تا 2 سال اخیر و به ویژه با وقوع بیداری اسلامی در کشورهای عربی به صورت جدی تر مشاهده می شود.

تا چند سال پیش قزاقستان با این رژیم در کنار روابط اقتصادی و تجاری، همچنین همکاری نزدیک فنی نظامی را نیز دنبال می کرد. ولی در نهایت آشکار و رسانه ای شدن چندین مورد فساد بالای مالی و عرضه تجهیزات دارای کیفیت پایین نظامی به طرف قزاقی، جدا از بحث بی آبرویی رژیم صهیونیستی در چشم جامعه این کشور، آستانه را به تداوم این نوع روابط با تل آویو به شک و تردید انداخت.

حتی در پی معاملات با این رژیم، تعدادی از مقامات بلندپایه نظامی قزاقستان برکنار و حتی زندانی شدند.

دقیقا به دلیل افزایش سطح شناخت واقعی از این رژیم است که در پی وقوع 2 انقلاب در قرقیزستان و افزایش نقش مردم این کشور در عرصه های سیاسی و اجتماعی، جایگاه تل آویو در قرقیزستان به مراتب کم رنگ شده و رسانه های مسئولیت شناس این کشور به مقامات خود توصیه می کنند تا با بیرون کردن عوامل این رژیم از نهادهای مختلف اقتصادی و مالی، زمینه تحکیم ثبات و امنیت واقعی در این کشور را فراهم کنند.

به دلیل بالا رفتن آگاهی های سیاسی مردم آسیای مرکزی است که تلاش های مکرر تل آویو برای حضور فعال در منطقه و پیاده کردن اقدامات نظامی و امنیتی نظیر تامین زمینه ورود شرکت های صنایع نظامی رژیم صهیونیستی به بازارهای این کشورها و مخصوصا به ترکمنستان، قرقیزستان و تاجیکستان عملا نتیجه مورد انتظار این رژیم را نداشته و همکاری های آن با قزاقستان و ازبکستان را نیز با افتی محسوس مواجه کرده است./خ

پایان پیام.